

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.917 van 25 september 1998

A. 79.392/VIII-964

In zake : **RUOL** André,

rue des Mulets 36
6111 Landelies,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Sociale Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het op 16 juli 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij André RUOL de nietigverklaring vordert van de dienstnota van de directeur-generaal van het bestuur van de sociale inspectie van 3 juni 1998 waarbij verzoeker vanaf 1 juli 1998 voor onbepaalde tijd bij de afdeling "logistieke steun" van de sociale inspectie met opdrachten belast wordt, met toepassing van artikel 4 van het ministerieel besluit van 11 mei 1995 houdende maatregelen van organisatie en werking van de sociale inspectie;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van diezelfde handeling vordert;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de regeling van de rechtspleging in kort geding en van artikel 94 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 11 september 1998;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. PLASVIC, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker een middel, het vierde van het verzoekschrift, ontleent aan de onwettigheid van het ministerieel besluit van 11 mei 1995 houdende maatregelen van organisatie en werking van de sociale inspectie, waarvan de bestreden handeling een uitvoeringsmaatregel is, waarbij hij aldus aanvoert "dat het besluit van 11 mei 1995 onwettig is omdat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet ingewonnen is"; dat verzoeker, na een beknopte beschrijving te hebben gegeven van de strekking van de voornaamste bepalingen van dat ministerieel besluit dat de afdeling "logistieke steun" opricht, waarbij de

bestreden handeling hem met opdrachten belast, vaststelt dat het bewuste besluit, "ongeacht het feit dat het alleen op een gewoon kaderbesluit gegrond is, een bijzonder precieze regelgevende strekking heeft, aangezien het verschillende belangrijke regels aanvult en wijzigt die betrekking hebben op de vaststelling van de administratieve standplaatsen, op de overheden die bevoegd zijn om ze vast te stellen en op de verdeling per taalrol binnen bepaalde diensten"; dat hij eruit afleidt dat het een reglementair besluit is dat overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan het met redenen omklede advies van de afdeling wetgeving behoorde te worden voorgelegd; dat het besluit volgens verzoeker, doordat het als dusdanig niet om advies voorgelegd is, onwettig is, en dan ook, krachtens artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet, door de gerechten niet kan worden toegepast; dat verzoeker betoogt "dat de betwiste handeling (...), die zelf gegrond is op het ministerieel besluit van 11 mei 1995, elke reglementaire grondslag mist";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat "volgens een vaststaande rechtspraak van de Raad van State, de koninklijke besluiten - a fortiori de ministeriële besluiten - tot vaststelling van de administratieve personeelsformaties of taalkaders van de ministeries niet als reglementaire besluiten beschouwd worden wat de bevoegdheid van de afdeling wetgeving van de Raad van State betreft, ook al vertonen die besluiten intrinsiek de kenmerken van reglementen en al worden ze in de wet soms uitdrukkelijk als dusdanig aangemerkt. Maar indien de afdeling administratie bijvoorbeeld een exceptie van onwettigheid aanneemt, die opgeworpen is ter adstructie van een tegen een benoeming ingesteld beroep, hoeven de voormelde besluiten - evenals het onderhavige - niet vooraf in het stadium van ontwerp

voor advies aan de afdeling wetgeving te worden voorgelegd"; dat ze bijgevolg van oordeel is dat "de door verzoeker tegen het ministerieel besluit van 11 mei 1995 opgeworpen exceptie van onwettigheid niet kan worden aangenomen";

Overwegende dat de omstreden dienstnota gegrond is op artikel 4 van dat ministerieel besluit, dat het volgende bepaalt :

" Artikel 4. De sociaal inspecteurs en sociaal adjunct-inspecteurs oefenen hun bevoegdheden uit over het ganse Belgische grondgebied. Zij worden aangewezen voor :

- a) een regio bij de afdeling "Controle der Werkgevers";
 - b) de afdeling "Logistieke Steun";
- (Er volgt een tabel met de titel "Aantal aanwijzingen per regio".)

De aanwijzingen bij de afdeling "Logistieke Steun" worden evenredig verdeeld tussen de twee taalgroepen.

De leidend ambtenaar van de Sociale Inspectie kan, bij dienstnota en in het belang van de dienst, de inspecteurs en adjunct-inspecteurs belasten met opdrachten in andere regio's dan de regio waarvoor ze werden aangewezen; hij kan hun ook belasten met opdrachten bij de afdeling "Logistieke Steun".

Een afschrift van deze dienstnota wordt medegedeeld aan :

1. De Algemene Directie van de Algemene Diensten en Informatica, Dienst Personeel en Dienst Comptabiliteit;

2. De Inspectie van Financiën bij het departement";

Overwegende dat naar luid van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid", de ministers, ieder wat hem betreft, de tekst van alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omklede advies van de afdeling wetgeving onderwerpen; dat het om een substantieel

vormvereiste gaat; dat het voornoemde artikel 3, § 1, niet voorschrijft dat het advies van de afdeling wetgeving moet worden ingewonnen over besluiten tot vaststelling van personeelsformaties, op voorwaarde dat ze geen bepaling van reglementaire aard bevatten; dat in het onderhavige geval het omstreden besluit maatregelen van organisatie en werking van de sociale inspectie omvat; dat, al zijn de arbeidsvoorwaarden van verzoeker veranderd, niet blijkt dat zijn administratieve rechtspositie gewijzigd is; dat verzoeker dat ook niet betoogt; dat hieruit enerzijds volgt dat het niet voor de hand ligt te bepalen of het omstreden ministerieel besluit een reglementair besluit is, en anderzijds dat de vraag rijst of tegen de bestreden handeling bij de Raad van State beroep kan worden ingesteld; dat er dus grond is om het onderzoek van de zaak voort te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Vervolgens verloopt de rechtspleging, wat de vordering tot schorsing betreft, overeenkomstig de artikelen 12 en volgende van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en, wat het beroep tot nietigverklaring betreft, overeenkomstig de artikelen 6 en volgende van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad
gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op vijftwintig september 1900 achten-
negentig door :

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.